

Міроничева Д.С. ст. гр. ЕК-17-1мд, Товарниченко В.О., доц., к.філос.н. – науковий керівник

НАУКА І МОРАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВЧЕНОГО ЗА РЕЗУЛЬТАТИ ПРОВЕДЕНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра УСФН

Особливості науково-технічної революції не могли не вплинути на постановку етичних проблем сучасного природознавства. Зокрема на ставлення вчених до проблеми відповідальності. Як постановка, так і вирішення проблеми відповідальності натураліста знаходяться в прямій залежності від більш загальної проблеми взаємнини науки, моралі і етики. Етика вченого - більш вузьке за своїм обсягом поняття, ніж етика науки. Наукова етика – це сукупність встановлених та визнаних науковою спільнотою норм поведінки, правил, моралі наукових працівників, зайнятих у сфері науково-технологічної та науково-педагогічної діяльності. В етиці науки існує поняття особистої відповідальності вченого. Він відповідає за «повноцінність» отриманого ним наукового продукту - від нього чекають бездоганної вимогливості до достовірності матеріалу, коректності у використанні робіт своїх колег, логіки аналізу, обґрунтованості висновків. Це і є елементарна відповідальність вченого, його персональна етика. Разом з тим етичні проблеми, які пов'язані з моральним вибором вченого, передбачають відповідальність морального характеру - перед собою, науковим співтовариством, суспільством за той вплив на навколишній світ, який спричинений його дослідженнями та їх результатами. Отже, персональна етика - це відповідальність вченого за об'єктивність результату. Для поліпшення сучасної ситуації в науці необхідно, щоб вчені керувалися не тільки істиною, а й моральними мотивами. Моральні мотиви відіграють істотну, іноді вирішальну роль в науковій творчості, коректуючи напрямок наукового пошуку.